

Summary: pharmacokinetic constants of new coordinate compounds of germanium oxiethylidenphosphonate with nicotine acid, nicotine amide and magnium in whole blood and plasma was determined. Experiments were performed on rats under conditions of intraabdominal introduction of complexes. Kinetics was studied by means of extractive — photometric method which was elaborated and introduced by us. Comparative analysis of kinetic processes in blood plasma allowed to reveal some conformities. The lowest contents of germanium was observed at administration nicotine amide ((8,36±0,64) mkg\g), the highest one – at administration of nicotine acid ((17,94±1,92) mkg/g). The level of germanium at administration of nicotine acid was twice higher than at administration of nicotine amide and 1,2 times higher than at administration of magnium ((15,27±0,45) mkg /g).

Taking into account fast processes of entering of biologically active substances in to blood and their higher contents in the whole blood as compared with plasma it is possible to assume that complexes are connected with regular blood elements. It demands the further investigation with the purpose of introduction of above – mentioned substances in to clinical practice.

Key words: pharmacokinetics, oxiethylidenphosphonic acid, germanium, magnium, nicotine acid, nicotine amide.

ЕКОНОМІКА АПТЕЧНИХ І ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Рекомендована д-м фармац. наук, проф. А.С. Немченко

УДК 338.45-230.047

ОЦІНКА РЕЗЕРВІВ ЗРОСТАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СКЛАДОВИХ ПОТЕНЦІАЛУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

©О.В. Козирєва

Національний фармацевтичний університет, Харків

Резюме: в умовах сучасного розвитку економіки України, коли підприємства більш-менш успішно пристосувалися до умов ринкової економіки, постає нова проблема – дослідження потенціалу інноваційного розвитку та виявлення невикористаних резервів. Процес управління потенціалом інноваційного розвитку промислового підприємства є багатоетапним процесом. Головними з етапів є визначення існуючого потенціалу, визначення резервів та розробка заходів щодо використання таких резервів.

Ключові слова: інноваційний розвиток, підприємства.

ВСТУП. З метою пошуку ефективних шляхів виявлення резервів кожної складової потенціалу інноваційного розвитку підприємства необхідно, насамперед, сформулювати положення щодо доцільності виявлення та використання резерву.

Оцінка ефективності виявлення резервів повинна бути головною у формулюванні стратегії і тактики розвитку підприємства. Така оцінка прямо пов'язана із визначенням ефективності виробництва в цілому, яке, у свою чергу, є проявом загального економічного закону – закону економії часу.

Критерієм ефективності виробництва на рівні підприємства може бути максимізація отриманого доходу, а на інших рівнях – отримання вищих результатів при незмінних витратах ресурсів або ж тих самих результатів при менших витратах.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ. В сучасних умовах розвитку фармацевтичного виробництва, найприйнятнішим критерієм, на нашу думку, є критерій максимізації кінцевого результату при мінімізації вкладених ресурсів:

$$K_p \rightarrow \max$$

за умов

$$\sum_{i=1}^n B_{Mi} x_i \leq R_M$$

$$\sum_{i=1}^n B_{Ti} x_i \leq R_T$$

$$B_{Mi} + B_{Ti} \rightarrow \min,$$

де K_p – кінцевий результат (тис. грн); B_{M_i} , B_{T_i} – витрати відповідно матеріальних та трудових ресурсів R_{M_i} , R_{T_i} , що необхідні для виготовлення i -го виду продукції; $R_{M_i}(1, \dots, r)$, $R_{T_i}(1, \dots, r)$ – обсяги матеріальних та трудових ресурсів відповідного виду, що їх має або може залучити підприємство.

Необхідно враховувати, що підприємство працює не в абстрактному ідеальному просторі, а в конкурентному середовищі. Тому максимально можливий результат доцільно обмежити показниками найкращого підприємства галузі. Тоді резерви, які є наявними у підприємства, визначаються як різниця між досягнутими ним результатами і такими, що досягнуті найкращим підприємством галузі.

Саме різниця потенціалів і є резервом потенціалу інноваційного розвитку конкретного підприємства:

де R_{ki} – резерв k -ї функціональної складової потенціалу i -го підприємства, $\Pi_{k \max}$ – максимальне значення k -ї функціональної складової потенціалу за аналізовані періоди, Π_{ki} – значення k -ї функціональної складової потенціалу i -го підприємства.

РЕЗУЛЬТАТИ Й ОБГОВОРЕННЯ. Проте орієнтація на максимальний рівень тієї чи іншої функціональної складової потенціалу не завжди доцільна. Так, якщо підприємство має управлінський потенціал на рівні 20 % максимального, то орієнтація на максимальний рівень нівелює досягнуті цим підприємством результати. Таким чином, виникає необхідність у визначенні резервів потенціалу інноваційного розвитку для підприємства на основі виділення рівня, який підприємство спроможне досягти.

Відтак, систему визначення резервів потенціалу інноваційного розвитку підприємства доцільно викласти у вигляді послідовних кроків (рис.1) [1].

Рис. 1. Методичний підхід до визначення резерву потенціалу інноваційного розвитку підприємства.

На першому кроці попередньо розраховані дані про фактичне використання потенціалу інноваційного розвитку підприємства необхідно подати у вигляді гістограми.

На другому кроці визначають до якої групи належить підприємство (за певною схемою). На нашу думку, доцільно виділити три рівні використання функціональних складових потенціалу: максимальний, середньопрогресивний та середньогалузевий. Максимальний рівень використання визначається наочно або при аналізі цифрових даних. Підприємство з максимальним рівнем потенціалу інноваційного розвитку авто-

матично входить до першої групи підприємств і його резерви визначаються за спеціальною схемою. Далі розраховується середньопрогресивний рівень, який дорівнює 70-75 % максимального. Точний відсоток визначається у кожному конкретному випадку. Якщо середній рівень використання потенціалу інноваційного розвитку підприємств становить менше 50 % максимального, то доцільно встановити середньопрогресивний рівень на рівні 70 %, і навпаки, якщо використання потенціалу більшої частини підприємств наближається до використання такого підприємства-лідера, то середньопрогре-

сивний рівень встановлюється на рівні 75 %. На цьому етапі розраховується також середньогалузевий рівень як просте середнє значення показників використання потенціалу інноваційного розвитку підприємства.

На третьому кроці визначаються резерви потенціалу інноваційного розвитку.

Виходячи з наведеної вище методики, резерви зростання потенціалу інноваційного розвитку промислового підприємства ТОВ "НВФК "Ейм", згідно з розрахунками локальних складових потенціалу інноваційного розвитку за 2001-2005рр., (табл.1) наведено на рисунку 2.

Таблиця 1. Результати розрахунків локальних складових потенціалу інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства

Роки	Значення функціональних складових потенціалу, к					
	Пв	Пф	Пк	Пм	Пу	Піі
2001	0,2645	1	0,649198	0,26388	0,4059	0,6958
2002	0,2379	0,73216	0,691448	0,26094	0,4333	0,6718
2003	0,2358	0,199027	0,709738	0,55892	0,4683	0,6928
2004	0,2397	0,761703	0,748602	0,41644	0,5127	0,6445
2005	0,2924	0,430275	0,720156	0,59534	0,5278	0,6865

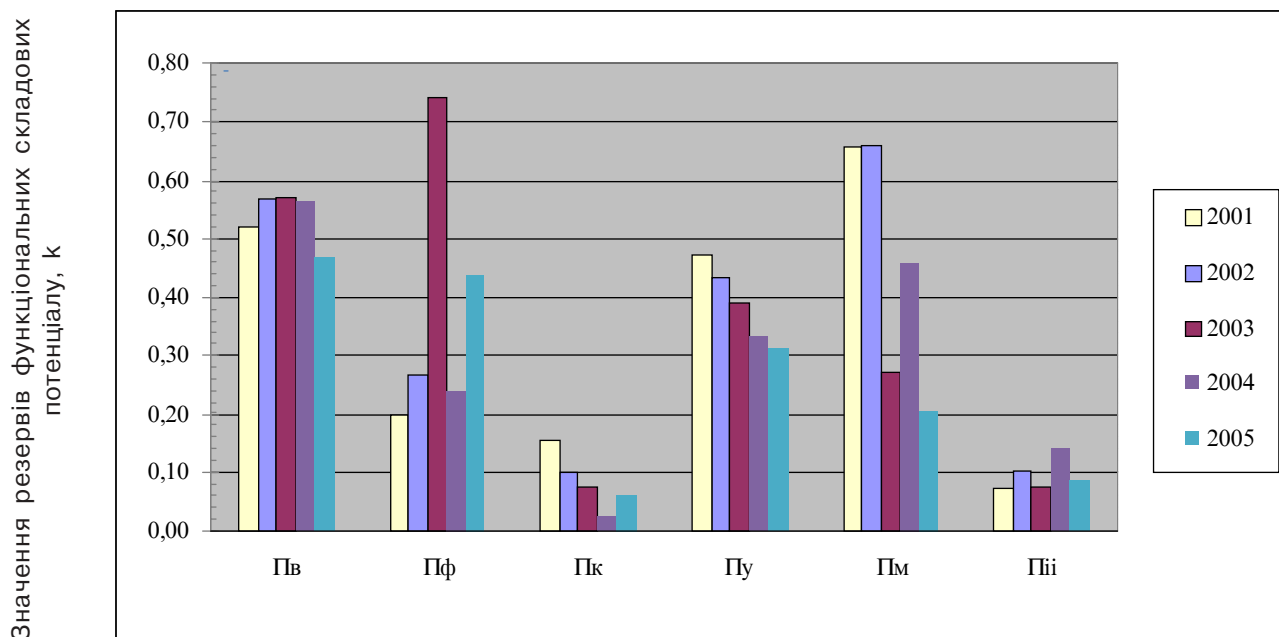

Рис. 3. Резерви функціональних складових потенціалу інноваційного розвитку підприємства ТОВ "НВФК "Ейм"

ВИСНОВКИ. 1. Отримані значення резервів функціональних складових потенціалу обґрунтовані запропонованою тривірневою системою оцінки резервів. Так, є випадки, коли, незважаючи на те, що використання функціональної складової потенціалу підприємства знизилася, а його резерви залишилися незмінними або також знизилася. Такий стрибок можна пояснити також переходом на якісно нові рівні використання потенціалу, коли підвищення викори-

стання потенціалу спричиняє до ще більшого зростання резервів його використання.

2. Наведено оцінку використання кожної з функціональних складових потенціалу інноваційного розвитку, а також визначено кількісні характеристики резервів в динаміці на підставі запропонованої методики. Викладена методика дасть можливість керівництву обґрунтовано використовувати наявні резерви, впливаючи на визначені показники.

Література

1. Коренков О.В. Виробничий потенціал як складова частина потенціалу підприємства // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Економічна серія. Випуск № 565. – Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2002. – С.186-190.
2. Козирева О.В. Методика оцінки соціально-економічного потенціалу підприємства // Український науково-теоретичний журнал Вісник Міжнародного слов'янського університету. – Харків: МСУ, 2004. – Т. 7, № 1. – 90 с.

ОЦЕНКА РЕЗЕРВОВ ПОВЫШЕНИЯ ФУНКЦИОНАЛЬНЫХ СОСТАВЛЯЮЩИХ ПОТЕНЦИАЛА ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ

Е.В. Козырева

Национальный фармацевтический университет, Харьков

Резюме: в условиях современного развития экономики Украины, когда предприятия более или менее успешно приспособились к условиям рыночной экономики, возникает новая проблема – исследование потенциала инновационного развития и выявление неиспользованных резервов. Процесс управления потенциалом инновационного развития промышленного предприятия является многоэтапным процессом. Основными из этапов являются определение уровня потенциала, поиск резервов и разработка мероприятий относительно использования существующих резервов.

Ключевые слова: инновационное развитие, предприятие.

ESTIMATION OF RESERVES FOR GROWING OF FUNCTIONAL COMPONENTS OF POTENTIAL OF INNOVATION DEVELOPMENT OF ENTERPRISE

O.V. Kozyryeva

National Pharmaceutical University, Kharkiv

Summary: in the conditions of modern development of Ukrainian economy, when enterprises more or less successfully adjusted to the terms of market economy, arises a new problem – research of potential of innovative development and exposure of untapped backlogs. The process of management by potential of innovative development of industrial enterprise is a multistage process. Among the stages the basic ones are determination of existing potential, search of backlogs and development of measures in relation to the use of existing backlogs.

Key words: innovation development, enterprise.

Рекомендована д-м фармац. наук, проф. В.В. Трохимчуком

УДК 615.1:339.13

МОДЕЛЬ СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ СТРАХОВОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

© **А.М. Кричковська, Н.Г. Марінцова, В.Г. Червецова, В.П. Новіков**

Національний університет “Львівська політехніка”

Резюме: представлено огляд даних функціонування систем державного страхування в країнах ЄС та розподілу соціальних фондів. Проведено аналіз результатів діяльності приватних страхових компаній України, які надають медичні послуги. Запропоновано модель створення державного медичного фонду на базі даних інформаційних систем податкової служби та нову організаційну структуру функціонування аптечних закладів державної форми власності. Окреслені перспективні напрямки створення системи державної страхової медицини в Україні.

Ключові слова: страхова медицина, фінансування, приватні, державні соціальні фонди.